

Biblické příběhy – Mojžíš

Židé byli v egyptské zemi déle jak 400 let. Od dob Josefových se vystříдалo mnoho vládců Egypta, kteří již zapomněli na vše dobré, co pro ně Židé učinili v uplynulých letech, naopak jeden z faraónů udělal z Židů otroky. Ale čím více je utiskoval, tím více Židů se rodilo. A tak poručil faraon, aby každé miminko z izraelského lidu, které by bylo chlapec, bylo vhozeno do řeky a utopeno.

V té době žili i židovští manželé, kterým se narodil krásný chlapec. Matka ho ukrývala tři měsíce před královskými vojáky, obcházejícími, aby vraždili děti. Ale když už synáček déle nemohla schovávat, vzala košík, vymazala jej smůlou, dala tam dítě a položila je do rákosí u břehu řeky. Opodál postavila svou starší dceru, aby sledovala, co se s miminkem bude dít.

Děvče vidělo, jak v průvodu svých dívek jde k řece faraónova dcera, aby se tu vykoukala. Ta, když viděla mezi rákosím košík, rozkázala jedné ze svých dívek, aby ho vytáhla. Když košík otevřela a uviděla plačícího chlapce, bylo jí miminka líto.

„Určitě to je jedno z židovských dětí.“

Tu přistoupila sestra nemluvněte a pravila: „Mám zavolat židovskou chůvu, která by ti to dítě vychovala?“

„Jdi!“ řekla faraónova dcera.

A chytrá dívka šla pro svou matku. A když přišly spolu k faraónově dceři, ta jí řekla: „Vezměte toto dítě a vychovejte mi ho, zaplatím vám to.“ Tak matka zas dostala svého synáčka a královští vojáci ho nemohli zabít.

Když chlapec vyrostl, dcera faraónova ho přijala za svého, dala ho vychovat v paláci a pojmenovala ho „Mojžíš“, to znamená: z vody vytažený.

Tehdy ještě zesílil útlak Židů a oni umírali pod těžkou prací. Mojžíš však nikdy nezapomněl na to, že je Žid, navštěvoval ostatní Židy a sledoval jejich trápení. Jednou se stalo, že viděl egyptského dozorce, jak bije židovského muže. Mojžíš se rozzlobil, a když viděl, že nablízku nikdo není, Egyptana zabil.

O zabití Egyptana se dozvěděl faraon, který chtěl Mojžíše zabít. Mojžíš ale uprchl za hranice Egypta, žil tam a oženil se s dcerou knížete té země.

Stalo se, že křik utiskovaných Židů pronikl až do nebes k židovskému Bohu – Hospodinu.

Mojžíš pásł stáda u hory Oreb. Tam se mu zjevil Bůh v podobě ohně. Když Mojžíš spatřil podivný zjev a šel blíže, uslyšel zprostředka ohně hlas: „Mojžíši!“

„Zde jsem.“

Hlas řekl: „Já jsem Hospodin, židovský Bůh. Viděl jsem trápení svého lidu (Židů), a znám jeho bolest. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z egyptských rukou a odvedl je odtud do zaslíbené země. Pošlu tě k faraónovi a vyvedeš Židy z Egypta.“

A Bůh mluvil dále: „Jdi s židovskými vůdci za faraónem a pověz mu: Potkal se s námi Hospodin, Bůh Židů; chceme jít na poušť a Bohu tam obětovat'. Vím, že vám to faraón nedovolí, ale budu trestat Egyptany a propustí vás.“

Bůh domluvil a hořící keř zhasl. A Mojžíš se vydal se ženou a svými syny do Egypta.

Bůh mu poslal vstříc Árona, Mojžíšova bratra; oba se potkali a políbili. Šli spolu a shromáždili všechny židovské vůdce. Ti uvěřili, že Mojžíš mluvil s Bohem a že Bůh viděl jejich trápení.

Potom šli Mojžíš s Áronem k faraónovi. Už to byl jiný faraon než ten, který chtěl Mojžíše zabít, protože ten bývalý zemřel.

Bratři faraónovi řekli: „Židovský Bůh říká: Propust' můj lid, aby mi na poušti obětoval!“ Faraon jim ale vynadal: „Kdo je Bůh Hospodin, abych ho poslechl? Neznám ho a Židy nepropustím. Jděte pracovat!“

Rozkázal naopak, aby Židé byli ještě více trápeni.

A tak Bůh začal bít Egypt těžkými ranami, kterých bylo deset.

Árón vztáhl ruku s holí a voda v řece se proměnila v krev. Ryby pomřely a lidé kopali okolo řeky, aby měli co pít. Ale faraon Židy nepropustil.

Árón vztáhl ruku s holí a z řeky vylezlo množství žab, které vlezly úplně všude. Faraon tehdy zavolal Židy: „Modlete se k Bohu, když žáby zmizí, propustím váš lid, aby mu obětoval.“ Ale když se tak stalo a žáby zmizely, faraón slib nesplnil.

Tehdy udeřil Árón holí do prachu a ten se proměnil na hmyz a soužil lidi i dobytčata. Faraón však neposlechl.

Pak bil Hospodin zemi egyptskou množstvím různých červů, kteří zaplavili celou zemi.

Pak poslal Bůh na dobytek těžký mor a hynulo mnoho koní, oslů a jiných zvířat, ale ze stád Židů nezašlo zvíře ani jediné. Ale faraon Židy nepropustil.

A tak Bůh seslal na Egyptany ohavné vředy, které se dělaly úplně všem. Ani teď ale faraón neustoupil

Potom nastalo strašlivé hřímání, déšť a krupobití, jaké v Egyptě nikdy nebylo, a na polích zemřelo mnoho dobytka a lidí, obilí bylo potlučeno a stromy zlámány. Ale faraon Izraelské nepropustil.

Pak přilétly kobylky, které přikryly povrch země, že jej nebylo vidět, sežraly vše, a v celém Egyptě nezůstalo nic zeleného ani na stromech, ani na poli. Ani to faraona nepřesvědčilo.

A tak se stalo, že přehustá tma byla po tři dny, že neviděl jeden druhého; ale všichni Židé měli v příbytcích světlo. Ale faraón ani tak Židy nepropustil.

A na zemi egyptskou přišla desátá rána, nejhorší.

Bůh ústy Mojžíšovými nařídil Židům, aby na čtrnáctého dne toho měsíce každý hospodář připravil k jídlu beránka a jeho krví aby pomazal dveře příbytku. Večeři pak měli všichni sníst rychle, být oblečeni, mají mít obuv na nohách a hůl v ruce, neboť té noci je Bůh vyvede z Egypta.

A o půlnoci šel anděl smrti po egyptské zemi a pobíjel všechno prvorozené (nejstaršího syna či dceru) od syna faraónova až do prvorozeného děvečky a až do prvorozeného všech zvířat. Vstali všichni Egyptané a všichni naříkali, neboť nebylo domu, kde by nebylo mrtvého, kromě židovských příbytků.

Té noci vyšli Židé z Egypta. V čele šli Árón a Mojžíš. Bůh je vedl cestou přes poušť, která je při Rudém moři.

Když v Egyptě pominula hrůza ze záhuby všeho prvorozeného, oznámili faraónovi, že Židé odešli ze země. A faraónovi bylo líto takového množství otroků, které ztrácí, a tolika dobytka, který jde s nimi, takže přikázal zapřáhnout svůj válečný vůz, postavil se v něm, dal osadit 600 dalších válečných vozů a pronásledoval Židy.

Židé právě tábořili na břehu Rudého moře. Když vpoledvečer uviděli, že se blíží faraon, začali se bát a říkat: „Lepší bylo sloužit Egyptanům než tady umřít.“ Před nimi bylo Rudé moře a za nimi se blížilo egyptské vojsko a bylo téměř jisté, že budou pobiti.

Ale Mojžíš jim řekl: „Nebojte se, Bůh bude bojovat za vás.“

A večer, dřív, než se mohlo faraónovo vojsko přiblížit, řekl Bůh Mojžíšovi: „Zdvihni hůl svou a vztáhni ruku nad moře!“

Učinil tak a Bůh rozdělil moře, a když se rozestoupily vody, byla na jejich místě suchá země. Tudy Židé přešli suchou nohou přes Rudé moře.

Ráno se pak faraónovo vojsko, vozy i jezdci, vydali za Židy do moře.

Tehdy řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad vody!“ Stalo se tak a moře se hned za svítání vracelo do místa, kde bylo předtím, a Egyptané se hnali proti němu. V tu chvíli se vody zavřely a zatopily vozy a jezdce se vším faraónovým vojskem, takže nezůstal nikdo naživu.

Tak vysvobodil Hospodin v ten den Židy z otroctví v Egyptě.

